

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 107, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: nauczyciel_1_107, do zastosowania z: uczeń_1_107 (materiały dla ucznia), pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl lub www.scholaris.pl: *Puzzle (137_um_puzzle)*

Klasa I, edukacja polonistyczna, krąg tematyczny „Z wizyta u lekarza”

Temat: Jak zadbać o zdrowie wiosną?

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności słuchania ze zrozumieniem,
- doskonalenie umiejętności wypowiedzania się całymi zdaniami,
- kształcenie umiejętności czytania prostych wyrazów ze zrozumieniem,
- kształcenie umiejętności pisania krótkich wyrazów ze zrozumieniem.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- słucha tekstu ze zrozumieniem,
- wypowiada się całymi zdaniami,
- czyta proste wyrazy,
- pisze proste wyrazy.

Metody: rozmowa, metoda ćwiczeniowa, ćwiczenia grafomotoryczne, ćwiczenia interaktywne.

Formy: praca indywidualna, praca zespołowa.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia.*

Przebieg lekcji:

1. Uczniowie wypowiadają się na temat ilustracji z polecenia 1 na karcie pracy. Jednocześnie odgadują zagadki, dotyczące specjalności poszczególnych lekarzy.

Leczy zęby komu trzeba,
jeśli taka jest potrzeba. (**dentysta**)

Gardła, krtani to jest lekarz.

Gdy problem masz – nie zwlekaj! (**laryngolog**)

Taki lekarz leczy dzieci,
Nawet wtedy, gdy słońce świeci. (**pediatra**)

Zdrowe oczy to podstawa.

Kto nam je zbada? (**okulista**)

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

2. Nauczyciel zaprasza uczniów do kącika relaksacyjnego, gdzie w wygodnej pozycji mają wysłuchać opowiadania pt. *Kłopoty Ady*.

Kłopoty Ady

Była wczesna wiosna. Na dworze wiał chłodny wiatr, padał deszcz. Ada wybierała się do koleżanki na urodziny. Długo oglądała swoje ubrania – jak zwykle nie miała, co na siebie włożyć. Wreszcie wybrała cienką letnią sukienkę z krótkim rękawem. Była bardzo ładna, ale chyba nie na tę porę roku. Jednak dziewczynka nie myślała o tym wcale. Chciała wyjść jak najszybciej z domu. Narzuciła na siebie lekki sweterek, wsunęła materiałowe pantofelki, chwyciła torbę z prezentem, krzyknęła mamie, że jej starszy brat ją odprowadzi i wybiegła z domu.

Po powrocie z urodzin zaczęły się jednak kłopoty Ady...

3. Nauczyciel zadaje uczniom pytania dotyczące tekstu: Jakie kłopoty mogła mieć Ada po powrocie z urodzin?, Co było powodem jej choroby? O czym powinna pamiętać, wychodząc z domu? Jak należy dbać o zdrowie wiosną?

4. Uczniowie wykonują polecenia z karty pracy.

Klasa I, edukacja matematyczna, krąg tematyczny „Z wizytą u lekarza”

Temat: Jak dbać o zdrowie przed wiosną?

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności gry w warcaby,
- kształcenie umiejętności rozumienia pojęcia *kilogram* oraz skrót *1 kg*,
- kształtowanie umiejętności praktycznego posługiwania się odważnikami (przeliczanie wartości oraz zaznaczanie wartości odważników, którymi można zważyć określony ciężar).

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- zna i stosuje zasady gry w warcaby,
- zna i stosuje pojęcie *kilogram* oraz skrót *1 kg*,
- posługuje się odważnikami: przelicza wartości oraz zaznacza wartości odważników, którymi można zważyć określony ciężar.

Metody: rozmowa, metoda ćwiczeniowa, metoda czynnościowa.

Formy pracy: praca w parach, praca indywidualna.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Środki dydaktyczne: warcaby dla par, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia, Nasz elementarz (cz. 3)*.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel mówi uczniom, że na tej lekcji nauczą się grać w warcaby. Jest to gra wymyślona najprawdopodobniej we Francji lub Hiszpanii.

2. Prowadzący dobiera uczniów w pary i rozdaje im warcaby. Następnie tłumaczy, jak ustawia się pionki i kto zaczyna grę (grający białymi pionkami). Później wyjaśnia, jak wykonuje się ruchy i jak zbija się pionki przeciwnika:

- Pionki mogą poruszać się o jedno pole do przodu po przekątnej (na ukos) na wolne pola.
- Bicie pionkiem następuje przez przeskoczenie sąsiedniego pionka (lub damki) przeciwnika na pole znajdujące się tuż za nim po przekątnej (pole to musi być wolne).
- Pionki mogą bić zarówno do przodu, jak i do tyłu.
- W jednym ruchu wolno wykonać więcej niż jedno bicie tym samym pionkiem, przeskakując przez kolejne pionki (damki) przeciwnika.
- Bicia są obowiązkowe.
- Pionek, który dojdzie do ostatniego rzędu planszy, staje się damką. Jeśli jednak znajdzie się tam w wyniku bicia i będzie mógł wykonać kolejne bicie (do tyłu), to musi je wykonać i nie staje się wtedy damką.
- Kiedy pionek staje się damką, kolejny ruch przypada przeciwnikowi.
- Damki mogą poruszać się w jednym ruchu o dowolną liczbę pól do przodu lub do tyłu po przekątnej, zatrzymując się na wolnych polach.
- Bicie damką jest możliwe z dowolnej odległości po linii przekątnej i następuje przez przeskoczenie pionka (lub damki) przeciwnika, za którym musi znajdować się co najmniej jedno wolne pole – damka przeskakuje na dowolne z tych pól i może kontynuować bicie (na tej samej lub prostopadłej linii).
- Kiedy istnieje kilka możliwych bić, gracz musi wykonać maksymalne (tzn. takie, w którym zbije największą liczbę pionków lub damek przeciwnika).
- Podczas bicia nie można przeskakiwać więcej niż jeden raz przez ten sam pionek (damkę).

3. Uczniowie wykonują zadanie 1 i 2 z karty pracy. Nauczyciel wyznacza dzieci, które podają swoje propozycje rozwiązania. W przypadku nieprawidłowej odpowiedzi prosi uczniów o wskazanie, na czym polega błąd.

4. Na polecenie nauczyciela uczniowie wykonują zadanie 3 i 4 w karcie pracy. Ochotnicy odczytują rozwiązania.

5. Nauczyciel wybiera zadania z *Naszego elementarza (część 3)*, s. 72–73.

6. Uczniowie dobierają się w pary, a nauczyciel rozdaje im warcaby. Następnie dzieci ćwiczą grę.

Klasa I, edukacja muzyczna, krąg tematyczny „Z wizytą u lekarza”

Temat: Jak dbać o zdrowie przed wiosną?

Cele edukacyjne:

- kształtowanie wrażliwości muzycznej,
- realizacja prostych schematów muzycznych,
- rozbudzenie zamiłowania do wspólnego muzykowania,
- kształcenie umiejętności pracy w parach.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- rozwija poczucie rytmu,
- uczy się grać na dzwoneczkach,
- poznaje piosenki z repertuaru dziecięcego,
- ćwiczy swoją pamięć,
- pracuje w parach.

Metody: metoda zadaniowa, metoda zabawowa.

Formy pracy: praca indywidualna, praca w parach.

Środki dydaktyczne: dzwoneczki chromatyczne drewniane dla każdego ucznia, pałeczki.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel utrwała z uczniami gamę C-dur – śpiewa z nimi dźwięki w obu kierunkach. Uwaga: jeżeli jest taka możliwość, nauczyciel może rozpocząć lekcję na schodach. Wówczas gamę można śpiewać wchodząc i schodząc ze schodów, co ułatwia zrozumienie, dlaczego dźwięki stają się wyższe lub niższe.

2. Prowadzący przypomina dzieciom zasady używania instrumentów muzycznych i wspólnego grania.

3. Dzieci przygotowują się do gry na dzwoneczkach. Wyjmują swoje instrumenty i wygodnie siadają. Nauczyciel mówi, że dzwoneczki należą do grupy instrumentów strunowych i składają się z kolorowych, metalowych płytek zwanych klawiszami.

4. Uczniowie wymieniają kolory, jakie występują na dzwoneczkach. Ustalają też z pomocą nauczyciela, który kolor przyporządkowany jest danemu dźwiękowi. Następnie dzieci grają swobodnie na swoich dzwoneczkach. Później próbują zagrać gamę C-dur, rozpoczynając od dźwięku **c1**.

5. Nauczyciel wymienia losowo dźwięk, a uczniowie wystukują go wspólnie na dzwoneczkach. Prowadzący prosi wyznaczone osoby o znalezienie i zagranie odpowiedniego dźwięku.

6. Nauczyciel zadaje uczniom pytanie: O jakim dźwięku myślę? Leży on między pierwszym klawiszem pomarańczowym a krótszym białym. Dzieci odgadują dźwięk i podają jego nazwę. Można się umówić z dziećmi, że tylko zagrają odpowiedni dźwięk. Potem następuje zamiana ról, uczniowie zadają sobie pytania w parach.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Klasa I, język angielski, krąg tematyczny „Body”

Temat: Monsters

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności mówienia,
- kształcenie umiejętności rozumienia ze słuchu,
- kształcenie umiejętności wykonania prostego rekwizytu (pacynka),
- kształcenie umiejętności pracy w parach,
- doskonalenie umiejętności liczenia,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- zna nazwy części ciała w języku angielskim,
- posługuje się czasownikiem „have got”,
- opisuje potworka,
- odpowiada na pytanie: „How many...?”,
- układa puzzle,
- słucha opisu i przyporządkowuje go do właściwego obrazka,
- projektuje i wykonuje kukielkę,
- współpracuje w parach,
- liczy sprawnie,
- korzysta z tablicy multimedialnej.

Metody: układanie puzzli, opisywanie obrazka, słuchanie, metoda zadaniowa.

Formy pracy: praca zbiorowa, praca indywidualna, praca w parach.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, kolorowa bibuła i wycinanki, włóczka, rolki po papierze toaletowym lub ręcznikach papierowych, klej, nożyczki, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoc multimedialna *Puzzle*.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel wita się z uczniami („Hello pupils!” – „Hello teacher!”).
2. Nauczyciel przypomina znaczenie słowa „a monster”, następnie prosi dzieci, aby spojrzęły na kartę pracy, na której znajduje się obrazek potworka. Uczniowie mówią, jakie części ciała ma potworek. Podają również liczbę części jego ciała i opisują ich kolory.

3. Prowadzący włącza pomoc multimedialną *Puzzle*. Zadaniem uczniów jest ułożenie obrazka z rozsypanych elementów. Nauczyciel może zaprosić do tego zadania kilkoro dzieci. Każde układa jeden element obrazka. Gdy wszystkie elementy będą znajdowały się na właściwych miejscach, uczniowie opisują, co przedstawia obrazek.

4. Uczniowie wykonują zadanie 2 w karcie pracy – znajdują się tam dwa obrazki przedstawiające potworki. Dzieci słuchają nauczyciela, który czyta wypowiedzi poszczególnych potworków, a następnie odpowiednio numerują obrazki. Prowadzący czyta zdania dwukrotnie.

Tekst do zadania:

„I’ve got a yellow body and brown hair. I’ve got one eye, two arms and three legs.”

„I’ve got a red body and green hair. I’ve got three eyes, four arms and four legs.”

5. Nauczyciel prosi uczniów o wyjęcie materiałów, które mieli przynieść na lekcję (kolorowa bibuła i wycinanki, włóczka, rolki po papierze toaletowym lub ręcznikach papierowych). Będą one potrzebne do wykonania kukiełek – potworków. Następnie prowadzący pokazuje karty pracy, na których znajdują się dodatkowe elementy do wykonania zadania. Prosi dzieci, aby wycięły z kart pracy oczy, nogi, ręce, dłonie i stopy, które będą mogły dokleić do kukiełek.

7. Nauczyciel informuje uczniów, że na karcie pracy znajduje się również obrazkowa instrukcja, która ma im pomóc w wykonaniu kukielki. Wspólnie z dziećmi analizuje każdy krok pracy, aby upewnić się, że wszyscy zrozumieli, na czym polega ich zadanie.

8. W trakcie wykonywania przez uczniów zadania nauczyciel nadzoruje ich pracę i w razie potrzeby im pomaga. **Zadaje również pytania dotyczące projektowania i tworzenia potworka, np.: „How many eyes?”, „How many legs?”.**

9. Po zakończeniu pracy na kukiełkami nauczyciel prosi uczniów, aby wyobrazili sobie, że są potworkami, które wykonali, i aby opisali swój wygląd. Uczniowie pracują w parach. **Opisują swoją kukiełkę koledze/koleżance z ławki. Dzieci mają uwzględnić w opisie (w miarę możliwości) kolor i liczbę poszczególnych części ciała.** Uczniowie mogą również zrobić w klasie wystawę przygotowanych przez siebie kukiełek.

10. Nauczyciel omawia pracę domową i żegna się z uczniami („Goodbye pupils!”).

